

A dolgozók hatvan százaléka olvasó

Az üzemi könyvtárak feladatai közé tartozik az is, hogy segítsék elmélyíteni a dolgozóknban a munkahelyhez tartozás érzését, s eközben maguk is szorosabbra fűzzék üzemi kapcsolataikat. Különösen így van ez *Óbudán*, ahol a nagy építkezések következtében úgyszólván teljesen kicserélődik a lakosság és az üzemek dolgozó gárdája. Erre gondoltunk, amikor mi is közreműködtünk annak a kiállításnak összeállításában, amelyet a főváros fennállásának centenáriuma, valamint nagyvállalatunk, a Pamutnyomóipari Vállalat létrehozásának tizedik évfordulója alkalmából rendeztek üzemi munkánkban, a *Textilfestőgyárban*. Ezen a kiállításon képek mutatják be szűkebb pátriánk, Óbuda múltját és jelenét, gazdaságossági mutatók, grafikonok a nagyvállalat s benne a Textilfestőgyár fejlődését. A tárlókban kerületünkkel és az üzemmel kapcsolatos könyveket, dokumentumokat helyeztünk el. Ezt az anyagot hosszas gyűjtőmunkával állítottuk össze, s közben sok érdekes és értékes *üzem történeti dokumentum* jutott birtokunkba, mint például a Textilfestőgyár alapítólevele, jelvény a gyár fennállásának 50. évfordulójára, iparigazolvány a felszabadulás előtti időkből stb. A kis összeállítással elértük célunkat: sikerült ráirányítanunk a dolgozók figyelmét üzemi múltjára, történetére, amit bizonyít, hogy már csak előjegyzésre kapható a bemutatott könyvek.

Mi is tapasztaljuk azt a közismert jelenséget, hogy a megváltozott környezet, a kedvezőbb életkörülmények magasabb kulturális igényeket hoznak felszínre az emberekben. Az elmúlt másfél évben több alkalommal fordultak hozzánk olvasók azzal a kéréssel, hogy segítsünk nekik kisebb-nagyobb házi könyvtárak összeállításában, azaz mondjuk meg nekik, milyen könyvekkel töltsék meg otthoni könyvespolcukat. A beszelgetésekből szinte minden alkalommal az derült ki, hogy új lakásba költöztek, új bútorokkal, amiknek könyvespolcuk is van, bár elég kicsi. A kéréseknek természetesen örömmel tettünk és teszünk eleget. Külön örülünk annak, hogy a családkönyvtár-alapítók nem hagyják abba gyűjteményük gyarapítását. Ezt bizonyítja, hogy karácsony közeledtével újból jelentkeztek tanácsért, mit vegyenek meg a könyvújdonságok közül. Úgy látzik, *vásárlási tanácsadó szolgáltatunknak elterjedt a híre az üzemben*, mert régi olvasóink közül is többen jelentkeztek ilyen igényvel.

A közelmúltban egyébként régi vágyunk teljesült, legalábbis részben. Már évek óta szeretnénk mi is hozzájárulni dolgozóink zenei ízlésének fejlesztéséhez, s most kaptunk egy lemezjlesztőt, amivel hozzáfoghatunk a munkához.

Végezetül csak annyit: a közművelődési könyvtár fokról fokra túllépi hagyományos működési kereteit, s olyan feladatokat vállal, amikre a múltban az igények hiánya miatt sem gondolhatott. S hogy ezek az új kezdeményezések, hozzákapszolódva a szüntelenül végzett, s természetesen változatlanul alapvető fontosságú „hagyományos” könyvtári szolgáltatásokhoz kiváltják az olvasók, illetve a dolgozók elismerését, azt talán legjobban az a tény bizonyítja, hogy 1973. október közepén (e beszámoló idején) vállalatunk 1350 dolgozójából 819-en voltak a könyvtár beiratkozott olvasói. Ez a szám az összes dolgozók 60,5 százalékát jelenti. A tavalyihoz képest 10 százalékos a növekedés. Külön öröm számunkra, hogy sok olvasót sikerült megtartanunk a kerületünkbeli és üzemi munkából eltávolítottak közül is. Olvasóink között szép számmal akadnak 8–10 éves tag-számmal rendelkezők is.

Forgatható könyvajánló állvány a könyvtárban (Burtz János felvétele)

Csizmadia Istvánné
a textilszakszervezet III. ker. körzeti
könyvtárának (Textilfestőgyár) munkatársa